

Venku zuří jaro - Jarret

E
Sleduju jak jeden pán u okýnka usíná
F#mi E
klimbá a slintá něco se mu zdá
F#mi
S trhnutím pak procítá a jak tráva deštěm pobitá
G#mi A H E
vstává před ústa si ruku dává někam utíká

Na jeho místo k oknu usedá žena kterou dobře znám
z obálky Květů jež držel tamten pán
Do skla na sebe se podívá a hlavou smutně pokývá
Ví že už jen musí že žádný můžeš neplatí

H C#mi A E
A ona víže nehřeje že nechladí
A H E
a na dotek je jak se zdá tak akorát
A
Venku zuří jaro já mám jednu starost
E
kdy víceletku zasadím

Chce to náhou změnu
A
to co nedoženu
E
z dohledu snad neztratím

Kam zmizel onen spící muž co ho bodá jako nůž
nůž ostrý jako kletba jako urážka
Krátký sen uprostřed dne ho nechá ať si vzpomene
na to na co myslet nechce ale spíše ne

A ta žena možná ví že ví a stejně z toho nesleví
už je přece pozdě už nic nezmění
Zpívám si spolu s ní o věcech prvních posledních
místo tečky bože chtěl bych radši vykřičník

I když vím že nehřeju že nechladím
a na dotek jsem jak se zdá tak akorát
Venku zuří.....